تاریخچه نقط الاعراب و نقط الاعجام در قرآن کریم

نکته مهمتر این بود که -ما در مباحثه به آن رسیدیم- در زبان فینیقی و بعد از آن شاید در زبان نبطی بود که اهل حیره با آن می‌نوشتند، به این رسیدیم که با اینکه نقطه داشتند اما نقطه نمی گذاشتند. یعنی اولی که نقط قرآن کریم شروع شد، نقط الاعجام نبود. چون نیاز نبود. همه قرائات را هم سامان می‌داد. اول نَقط الاعراب آمد چون به این صورت خواند: «ان الله بریء من المشرکین و رسولِه». لذا نقط الاعراب شروع شد.

شاگرد: اصلاً نقط الاعراب را ابتدا با نقطه گذاشتند.

استاد: بله، درست است. چند جلسه قبل هم عرض کردم که نقط الاعجام بعد از آن آمد که با رنگ متمایز بود. تا بعداً وقتی چاپ در آمد دیگر چاره‌ای نداشتند که نقط الاعجام را با نقطه قرار بدهند و نقط الاعراب را با حرکات خلیل بن احمد صاحب العین بگذارند.

شاگرد:...

استاد: خلیل در شعر این کار را کرده بود. بعداً از او استفاده کردند. دانی می‌گویی حتی در زمان ما کار خلیل خیلی مرسوم نیست، بلکه به همان صورت رنگی انجام می‌دهیم. یعنی نقط الاعراب و نقط الاعجام را به نقطه و رنگ انجام می‌دادند.

شاگرد: منظور این‌که کسی که نقطه را به کسره تبدیل کرد خلیل بوده.

استاد: بله، خلیل در قرن دوم است. اما دانی در قرن پنجم می‌گوید این کار خیلی جا نگرفته بود. خیلی جالب است. اما وقتی چاپ آمد دیگر چاره‌ای نداشتند. یعنی در چاپ دیگر رنگی معنا نداشت. لذا ناچار شدند برای نقط الاعراب علامات خلیل را به کار گیرند.

شاگرد۲: در مصاحف عثمان سی اختلاف هست، نه شصت ای هفتاد مورد.

استاد: نه، بین دو مصحف از آن‌ها سی مورد است. هفت مصحف بود. این مصحف با مصحف دیگر هجده تا بود. این مصحف با مصحف دیگر مثلاً بیست و هفت مورد. هر دو مصحف به گمانم به سی تا نمی‌رسید. زیر سی تا بود. در مجموع اختلافات به آن تعداد می‌رسد.

بازبینی #2
ایجاد شده 4 آوریل 2024 12:28:37 توسط ... .
به روزرسانی شده 16 مه 2024 10:21:00 توسط ... .